

CHÚA NHẬT TUẦN XV MÙA THƯỜNG NIÊN NĂM B

- ⇒ Trong những ngày ấy, Amasia (vị tư tế ở Bêthel) nói cùng Amos rằng: “Hỡi tiên tri, người hãy trốn sang đất Giuđa, sinh sống và nói tiên tri ở đó. Chớ tiếp tục nói tiên tri ở Bêthel, vì đó là thánh điện của vua và là đền thờ của vương quốc”. Amos trả lời cùng Amasia rằng: **“Tôi không phải là tiên tri, cũng không phải là con của tiên tri, nhưng là đứa chăn bò (và chuyên) đi hái trái sung. Khi tôi đang đi theo đàn chiên, thì Chúa dẫn tôi đi và nói cùng tôi rằng: “Người hãy đi nói tiên tri cho dân Israel của Ta”.** (Am 7:12-15)

- ⇒ Chúc tụng Thiên Chúa là Cha Đức Giêsu Kitô, Chúa chúng ta, Đấng đã chúc lành cho chúng ta bằng mọi phúc lành thiêng liêng trên trời, trong Đức Kitô. **Như Ngài đã chọn chúng ta trong Người trước khi tạo dựng thế gian, để chúng ta được nên thánh thiện và tinh tuyền trước mặt Ngài trong tình yêu thương.** Chiếu theo thánh ý Ngài, Ngài đã tiền định cho ta được phúc làm con nhờ Đức Giêsu Kitô, để chúng ta ca tụng vinh quang ân sủng của Ngài mà Ngài đã ban cho chúng ta được ơn cứu chuộc nhờ máu Người, được ơn tha tội theo sự phong phú của ân sủng Ngài. Ân sủng này, Ngài đã đổ tràn đầy trên chúng ta với tất cả sự khôn ngoan thượng trí, khiến chúng ta được biết mưu nhiệm ý định của Ngài, theo ý Ngài đã định về Người, để kiện toàn trong thời gian viên mãn, là thâu hồi vạn vật trên trời dưới đất trong Đức Kitô.

{Cũng trong Người mà chúng tôi được kêu gọi làm thừa tự, được tiền định theo ý định của Ngài là Đấng tác thành mọi sự theo thánh ý Ngài, để chúng tôi trở thành lời ca vinh quang của Ngài, chúng tôi là những kẻ trông cậy vào Đức Kitô. Trong Người, cả anh em nữa, sau khi anh em đã nghe lời chân thật là Tin Mừng cứu rỗi anh em, anh em đã tin và được ghi dấu Thánh Thần, như đã hứa. Người là bảo chứng phân gia nghiệp của chúng ta, để chúng ta được ơn cứu chuộc, và được ca ngợi vinh quang Ngài.} (Ep 1:3-10 {hoặc 3-14})

⇒ Khi ấy, **Chúa Giêsu gọi mười hai tông đồ và sai từng hai người đi**, Người ban cho các ông có quyền trên các thân ô uế. Và **Người truyền các ông đi đường, đừng mang gì, ngoài cây gậy, không mang bị mang bánh, không mang tiền trong túi, nhưng chân đi dép, và đừng mặc hai áo**. Người lại bảo: “Đến đâu, các con vào nhà nào, thì ở lại đó cho đến khi ra đi. **Ai không đón tiếp các con, cũng không nghe lời các con, thì hãy ra khỏi đó, phải bụi chân để làm chứng tố cáo họ**”. Các ông ra đi rao giảng sự thống hối. Các ông trừ nhiều quỷ, xức dầu chữa lành nhiều bệnh nhân. (Mc 6:7-13)

+> “... Tôi không phải là tiên tri, cũng không phải là con của tiên tri, nhưng là đũa chẵn bò (và chuyên) đi hái trái sung. Khi tôi đang đi theo đàn chiên, thì **Chúa dẫn tôi đi...**” – “... **Ngài đã chọn chúng ta trong Người trước khi tạo dựng thế gian, để chúng ta được nên thánh thiện và tinh tuyền trước mặt Ngài trong tình yêu thương...**”

- Tiên tri AMOS (trong bài đọc 1) quả là người chân thành chất phác: “... **Tôi không phải là tiên tri, cũng không phải là con của tiên tri, nhưng là đũa chẵn bò (và chuyên) đi hái trái sung. Khi tôi đang đi theo đàn chiên, thì Chúa dẫn tôi đi...**”

- Và PHAOLÔ (trong bài đọc 2) quả là xác tín và cảm nghiệm sâu đậm LÒNG NHÂN ÁI của Đấng Tạo Hóa đối với con người tạo vật nhờ công đức và vâng phục của Đức Giêsu Ki-tô, Con Một Yêu Dâu của Người: “... **Ngài đã chọn chúng ta trong Người trước khi tạo dựng thế gian, để chúng ta được nên thánh thiện và tinh tuyền trước mặt Ngài trong tình yêu thương...**”;

+ = Với tinh thần “hoà đồng tôn giáo” = dù là thành viên của bất kỳ một tôn giáo/đạo giáo nào, như Công giáo, Cao Đài Hòa Hảo, Phật giáo, Ki-tô giáo, Thiên Chúa giáo, Ấn Độ giáo, Do Thái giáo, Hồi giáo, v.v..., tín hữu/thiện nam tín nữ nào cũng mong muốn SỐNG ĐÚNG, SỐNG TRUNG THÀNH với đường lối/tôn chỉ/giảng dạy của Đấng khai đường mở lối cho tín ngưỡng/tôn giáo đó.

=> Trong hai tháng 5-6 năm 2024, một hiện tượng xảy ra trong lãnh thổ nước chxncnVN gây khá nhiều dư luận quốc nội, quốc ngoại cũng như cùng khắp trên thế giới: hiện tượng sư MINH TUỆ, dư luận thì lẽ tất nhiên khen có, chê có, võ mồm võ miệng, võ giấy võ mực tung tóe tùm lum...

+ “Hiện tượng” của một người KHÔNG thừa nhận mình là ai – sư? – KHÔNG! – thầy? – KHÔNG! – đảng phái giáo hội/tôn giáo nào? – KHÔNG!

+ Một hiện tượng chẳng những trên tầm vóc tôn giáo tín ngưỡng nói riêng mà còn lan tỏa đến tầm vóc xã hội chính trị của một quốc gia dân tộc (dù cho là công hòa hay dân chủ cộng hòa hay xã hội chủ nghĩa gì gì đó) và ảnh hưởng đến toàn thể nhân loại nói chung = VẤN ĐỀ TÂM LINH trong nếp sống của CON NGƯỜI...

- Kê khen, người chê: AI CŨNG CÓ LÝ DO để khen hay chê bất kỳ một sự kiện nào xảy ra trong xã hội loài người, dù cho là CHIẾN TRANH tàn khốc gây tan thương cho hàng triệu sinh linh già trẻ lớn bé, con nít trai con nít gái đang khóc oa oa...

- Nhớ lại trải qua ngàn năm lịch sử của nhân loại trên mặt đất này với bao nhiêu là chiến tranh, ức hiếp, “cá lớn nuốt cá bé”, v.v...;

+ trong thời cận đại: hai trái bom nguyên tử thả xuống Hiroshima và Nagasaki = người khen cũng đầy trời, kẻ chê cũng đầy đất!

+ Hơn ½ thế kỷ qua: chiến tranh đẫm máu mà hai bên lâm chiến gọi là “chiến tranh tan thương giữa anh em ĐỒNG BÀO, cùng cha cùng mẹ;

+ Gần đây hơn: chiến tranh tại Ukraina;

+ Và mới đây hơn nữa: chiến tranh tại Gaza mà người ta miêu tả là “răng đên răng, mắt đên mắt...”.

- Tựu trung, chúng ta có thể coi hiện tượng ông Minh Tuệ như là một “dấu chỉ của thời đại” (theo ngôn từ và ý nghĩa GAUDIUM ET SPES – VUI MỪNG VÀ HY VỌNG của Thánh Công Đồng Vaticanô 2 không?

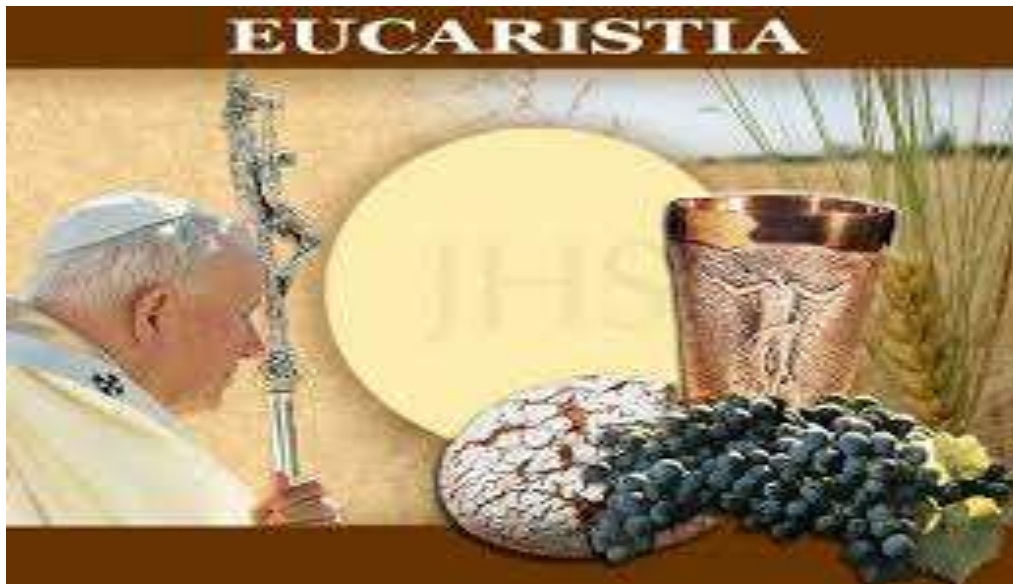

+> “... *Chúa Giêsu gọi mười hai tông đồ và sai từng hai người đi... Người truyền các ông đi đường, đừng mang gì, ngoài cây gậy, không mang bị mang bánh, không mang tiền trong túi, nhưng chân đi dép, và đừng mặc hai áo...*”

== Thầy chí thánh Giêsu Ki-tô nêu rõ thực chất của “người được sai đi” mà ta gọi là tông đồ hay môn đệ: *Người truyền các ông đi đường, đừng mang gì, ngoài cây gậy, không mang bị mang bánh, không mang tiền trong túi, nhưng chân đi dép, và đừng mặc hai áo...* Các người được Đức Ki-tô sai đi, đã “hớn hở vui mừng”, xem ra rất an vui hạnh phúc với sứ mạng được giao phó, VÌ ĐÃ TUÂN THỦ đúng và trung thành với điều chỉ dạy của Thầy chí thánh Giêsu.

== Hơn 2000 năm lịch sử đã qua, “mẫu người ĐƯỢC SAI ĐI” vẫn còn tồn tại, hiện thực, mọi nơi mọi lúc, trên mặt đất này – vì họ luôn xác tín rằng Thầy chí thánh luôn luôn hiện diện từng giây từng phút với họ và những người họ phục vụ, qua Bí Tích Thánh Thể: **HÃY LÀM VIỆC NÀY MÀ NHỚ ĐẾN THẦY...** và họ đã, đang, và sẽ làm như vậy – Quý trọng thay!

+> “...*Ai không đón tiếp các con, cũng không nghe lời các con, thì hãy ra khỏi đó, phủ bụi chân để làm chứng tố cáo họ*”.

== Những ngày/tuần đầu tiên sau biến cố 30/4/1975 tại Saigon, Việt Nam, không biết các cộng đoàn tu sĩ nam nữ các dòng khác ra sao chứ riêng cộng đoàn Lasan MOSSARD, Thủ Đức mà kẻ hèn phàm phu tục tử này may mắn là một thành viên, chứng kiến nổi bấp bênh tâm lý, kinh tế, tương giao xã hội, và nhất là TÂM LINH trong nếp sống vốn thường rất an vui hạnh phúc, an lành, trước cuộc đổi đời... Khoảng 1, 2 tuần sau biến cố, cộng đoàn có một ngày tĩnh tâm do Huynh giám tỉnh đương nhiệm, Huynh Lucien Hoàng Gia Quảng, giảng giải và gợi ý suy tư/cầu nguyện. Huynh nhắc lại vài ý tưởng trong buổi họp đầu tiên tại trường LASAN Đức Minh, ngày 30/4/1975, lúc khoảng 1 giờ trưa (nghĩa là khoảng 3 tiếng sau khi “tên học sinh” TT.DVM đầu hàng vô điều kiện), gom tụ ngót 50 Huynh Đệ La-Việt có mặt tại vùng Saigon hôm đó:

** chuẩn bị tinh thần và tâm lý để chấp nhận rằng có thể chúng ta sẽ không được thực hiện sứ mạng giáo dục của chúng ta nữa, vì “ngành giáo dục sẽ là ‘độc quyền’ của bác và đảng trong một chế độ độc quyền độc đảng”, cho nên sẽ không còn trường tư như trước nay nữa,*

** cơ sở vật chất của chúng ta như trường học, đại học, trung tâm giáo dục, v.v... có thể sẽ bị xã-hội-hoá bằng nhiều hình thức: bị tịch thu, bị ép buộc “dâng hiến”,*

** chế độ cộng sản không biết “tu sĩ” là ai? Họ chỉ biết “giáo sĩ” (linh mục) và “giáo dân” (tín hữu),*

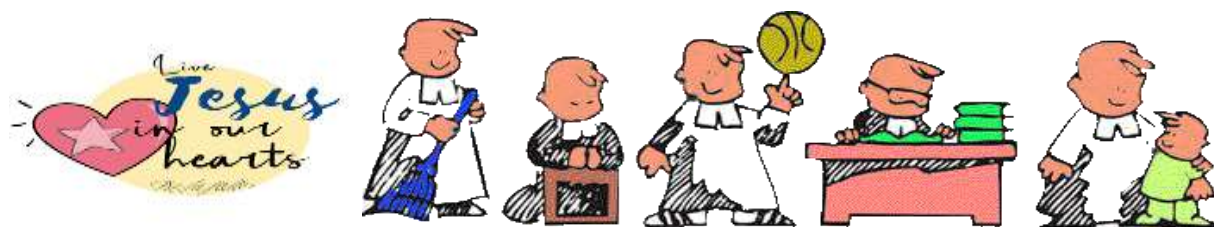
** chân tính tu sĩ La San, nhất là chuyên trách việc giáo dục, và lẽ sống tu sĩ của chúng ta với sứ mạng giáo dục, sẽ là một thách đố lớn cho mỗi Anh Em chúng ta,*

** Đời sống cộng đoàn tu sĩ và việc chuyển từ cộng đoàn này đến cộng đoàn khác sẽ có thể bị cảm đoán. Vì thế, ngay từ bây giờ, các Huynh Đệ nào cảm thấy cần thiết có thể bàn bạc với Huynh giám tỉnh để thành lập những cộng đoàn gọi là “Diaspora”. Các Huynh Đệ khác, tạm thời về lại với cộng đoàn cũ trước biến cố 30/4/75. Nếu có Huynh Đệ nào thấy cần phải đổi cộng đoàn bây giờ thì bàn thảo với Huynh giám tỉnh và sẽ quyết định sau, trong thời hạn gần nhất có thể,*

** Đây là dịp thuận tiện để Anh Em chúng ta nhắc lại cho nhau lời khấn dòng CÙNG CHUNG VÀ LIÊN KẾT, và cũng là dịp thuận tiện để trong mọi hoàn cảnh chính trị và xã hội của cuộc sống, chúng ta đã gọi nhau là “Anh Em” thì chúng ta sẽ sống với nhau trong “Tình Anh Em” đó,*

** Cuối cùng, tinh thần dòng chúng ta là Tinh Thần Đức Tin. Suy niệm và sống như cha thánh lập dòng, làm sao mà chúng ta có thể cùng nói chung, nói riêng một mình với Thiên Chúa, trước, trong và sau mọi thách đố của cuộc đời, như cha thánh lập dòng : “(Chúng) Con thờ lạy thánh ý Chúa trong mọi biến cố xảy đến cho (chúng) con”.*

CHÚA GIÊSU NGỰ TRỊ LÒNG TA ! – LUÔN LUÔN!

[mời đọc thêm chi tiết: www.lasan.org/hoiky-journal/hoiky1/phanmot-1.htm]

- ⇒ Đặc biệt là bài TIN MỪNG được dùng đến để Anh Em cùng nhau suy niệm/chia sẻ: Mc 6:7-13 = ... Khi ấy, **Chúa Giêsu gọi mười hai tông đồ và sai từng hai người đi**, Người ban cho các ông có quyền trên các thân ô uế. Và Người truyền các ông đi đường, đừng mang gì, ngoài cây gậy, không mang bị mang bánh, không mang tiền trong túi, nhưng chân đi dép, và đừng mặc hai áo. Người lại bảo: “Đến đâu, các con vào nhà nào, thì ở lại đó cho đến khi ra đi. **Ai không đón tiếp các con, cũng không nghe lời các con, thì hãy ra khỏi đó, phủ bụi chân để làm chứng tố cáo họ**”.
- ⇒ “... **Ai không đón tiếp các con, cũng không nghe lời các con, thì hãy ra khỏi đó, phủ bụi chân để làm chứng tố cáo họ...**”
- + Khi chia sẻ, một Huynh vui cười nêu câu hỏi: “như vậy mình CÓ QUYỀN vượt biên phải không?”
- Một số Anh Em trẻ lắm nhắm đủ lớn cho mọi người nghe: TRÊN NGUYÊN TẮC thì đúng vì Đức Giêsu bảo: ‘...**hãy ra khỏi đó, phủ bụi chân để làm chứng tố cáo họ...**’
- NHƯNG đó ai dám công khai ‘phủ bụi chân để làm chứng tố cáo họ!?’ – không sợ VŨ KHÍ VÔ HÌNH của công sản à? chưa SÁNG MẮT SÁNG LÒNG sao? Hihihihiii...
- + Huynh giám tỉnh “thính tai” lắm: Người thừa biết rõ các Huynh trẻ nói/cười điều gì, nhưng vẫn “tĩnh bơ” như người hà-lội, mỉm cười lên tiếng: “... rằng thì là... Giáo Hội ở đâu, chúng ta ở đó! Lại nữa chúng ta đâu có thể bỏ rơi học sinh, giới trẻ thân thương của chúng ta, phải không?”

